

Derfor vil jeg gerne følge op på det spørgsmål, som fru Pia Gjellerup stillede, og som hr. Poul Nødgaard ikke har besvaret. Når nu man har siddet i forhandlinger og har haft hele embedsapparatet til rådighed, så går jeg da ud fra, at man også ved, hvordan man udligner, og hvor meget man udligner i forhold til udgifter.

Der er to hovedområder, hvor man skal udligne. Det er helt fair, at man udligner i forhold til forskellige indkomstniveauer ud over landet; det er vi jo helt enige i at man skal gøre. Men den anden del er jo, at der er meget stor forskel på, hvilke udgifter og hvor store udgifter de enkelte kommuner har. Derfor er den faktor lige så vigtig. Hvor meget er det, der udlignes på udgiftssiden?

(Kort bemærkning).

**Poul Nødgaard (DF):**

Jeg kan høre, at formanden er utålmodig. Det forstår jeg godt, når taletiden overskrides.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at den udligning, der finder sted – hr. Ole Stavad kender jo udmærket svaret på det, han spørger om – naturligvis finder sted på grundlag af en lang række forskellige kriterier, der indgår, og det ved hr. Stavad ganske udmærket.

Hvis jeg skulle begynde at nævne dem alle sammen, så gik vi f.eks. fra beskatningsgrundlag til indbyggerantal, og det var, hvad der stærkt var ønsket. Det var en af tingene, og sådan har der været en lang række andre ting, hvor vi, synes jeg, på forbilledlig vis har talt os frem til en aftale, som nu skal holde nogle år frem i tiden.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

**Ole Stavad (S):**

Jeg synes, det så ud, som om hr. Poul Nødgaard blev lidt mindre glad. Det var vel, fordi han fandt ud af, at han ikke helt ved, hvad det er, han er glad for.

Der må kunne svares på det, for det må være oplyst og være en del af forhandlingerne, går jeg ud fra, hvordan og hvor meget man udligner på udgifter. Når vi ser på resultatet af det, man er kommet ud med, det færdige resultat, så er der steder, så vidt jeg kan se, hvor man kommer ud med et uacceptabelt resultat, hvad enten de får for lidt, eller de skal af med for meget. Det skyldes, at kommuner som oftest er i en situation, hvor der er meget store udgifter, de skal afholde

for borgerne – på det sociale område, på sundhedsområdet, på andre tunge områder.

Derfor er det fuldstændig centralt for at vurdere det her. Jeg vil spørge hr. Poul Nødgaard: Hvad er det, der sker med hensyn til udgiftsudligningen, og hvor store beløb udlignes?

(Kort bemærkning).

**Poul Nødgaard (DF):**

Lige præcis hvor store beløb der udlignes, skal jeg ikke udtale mig helt eksakt om, men jeg vil bare overordnet sige, at vi har gjort os de ihærdigste anstrengelser for eksempelvis på det sociale område, der er en stor og tyngende udgift i kommunerne, at finde ud af, hvordan den faktor skal indgå.

Hele handicapområdet vil også senere blive vurderet, fordi der er meget stor forskel i udgifterne fra kommune til kommune på handicapområdet, alt efter hvad man har liggende.

Så de ting har vi fået skrevet ind i udligningsreformen som noget, der også efterfølgende skal ses på. Så vi vil løbende følge ikke alene den udligningsreformaftale, der nu er indgået, men også en lang række andre ting i forbindelse med udligningsreformen på bl.a. handicapområdet, hvilket jeg finder meget centralt.

(Kort bemærkning).

**Arne Toft (S):**

Hr. Poul Nødgaard sagde, at den gamle udligning var meget svær at overskue. Nu har man lavet en ny udligning, og den er så blevet betydelig lettere. Jeg synes, det ville have klædt hr. Poul Nødgaard at være ærlig også med hensyn til de sidste to spørgsmål og sige, at det godt kan være, at den er blevet lettere at forstå, men jeg og hr. Poul Nødgaard kan bare stadig væk ikke forstå den. For det er jo realiteterne.

Hr. Poul Nødgaard kunne ikke det tal, som han jo burde have kunnet, men stadig væk er hverken hr. Poul Nødgaard eller jeg i stand til at overskue den her udligningsreform, og så er det da klædeligt at sige, at den stadig væk er meget indviklet.

Det bliver også sagt, når vi taler med kommunerne. Eksempelvis har Vesthimmerlands Kommune fået store, store millionbeløb som særlig vanskeligt stillet kommune, men de taber på den her reform, og det kan de da ikke forstå.

Kan hr. Poul Nødgaard ikke forstå, at kommuner, der er vant til at få store beløb som særlig vanskeligt stillede kommuner, taber på reformen?